

Господ на труда ни

**„Който има две ризи, нека даде на този, който няма; и който има храна, нека прави същото.“
(Лука 3:11)**

Работа... има ли полза от това?

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Екл. 2:10

Имало едно време крал, който имал много слуги. Всеки от тях притежавал парче земя за обработване - от нея изкарвал достатъчно, за да изхранва семейството си и малко повече - за продаване. Един ден, царят решил да постави някой, който да ръководи събирането на реколтата и да се грижи за нуждите на хората. Затова, той постановил всеки, който иска да кандидатства за длъжността, да се яви на аудиенция при него в двореца.

Дните минавали, кандидатите идвали и си отивали, но кралят все не можел да открие човека, който търсел. Накрая останали само двама. Осъзнавайки, че ще трябва да избира между двамата, той поискал да види тяхната земя. Хората се притеснили, но нямало как да откажат.

Резултатът от нашата работа отразява отношението ни към работата.

Земята на първия била подредена в прави редици, засяти внимателно със зеле, домати, моркови, тикви и боб. До зеленчуците се виели гроздови лозя. Дърветата били отрупани с плодове.

Наблизо имало галон с вода - за всеки случай. В ъгъла на нивата се намирала малка колиба, изпълнена с някои от прибраните реколти. Тази малка нива била подредена като по учебник.

Нивата на другия човек била пълна противоположност. Да, тя му доставяла необходимата печалба, но нямало и следа от полагаане на грижи или по-специално внимание. Кралят го погледнал мъжно, въсщност той дори го съжалил, защото в този момент, вече знаел кого ще избере.

Резултатът от нашата работа, отразява отношението ни към работата. Ако гледаме на нея позитивно, резултатите също ще бъдат такива. По същия начин, ако възприемаме негативна работата си, не бива да очакваме и резултатите да бъдат по-различни.

Ние и хората около нас, печелим от труда си. Ако началниците или колегите ни наблюдават, те трябва да видят християнския начин на живот и работа, от което могат само да спечелят. Обикновено ни слагат етикет, според това как се държим на работното си място и дали работим усърдно или не. Това определя и наградата ни: добра репутация, повишение, задоволителна заплата, важен пост, или поне задоволство. Това е нашата печалба. Отлично представяне в работата, води и до отлично състояние на духа.

Бог показва, че трудът е нещо добро. Ако Той застава в негова защита, кои сме ние, за да бъдем против него? Ако делата говорят повече от думите, ние със сигурност бихме искали да покажем, че Бог живее в нас, дори с начина си на работа.

Призовани на работа за спасение на души

ЧЕРНО НА БЯЛО

Мат. 25:21

Евангелието на Матей е един от най-великите „пътеводители“ за всички християни. Тази книга съдържа инструкции и съвети за откриване на небесното царство. Спокойно можем да я наречем „Християнски наръчник“ (с ударение на „Ъ“, бел на прев.). От самото начало на книгата, ние ясно виждаме какво трябва да прави човечеството, според Бог.

Слушаме за Йоан Кръстител, който обикалял навсякъде и правел това, което умее най-добре - да спасява души. После към картината се прибавя Исус. От началото на службата, до разпятието Му, Исус посети много градове и области, с единствена цел да спаси колкото може повече души и да покаже кой е истинският християнски модел - живот, посветен в служба на околните.

В Матей 25:14-30, в притчата за талантите, Исус описва какво се очаква от хората. Тази глава започва с притчата за 10-те девици. Според адвентния библийски коментар, тази притча насочва вниманието към личната подготовка за обещаното Христово

завръщане. Същевременно, притчата за талантите набляга на отговорността в работата за спасението на души. 1

Елн Уайт също коментира притчата за талантите: „Бог ни е призовал да Му служим и в ежедневните си дела и задължения. Страненето в това е съществена част от истинската религия, точно колкото и посвещението на Бога. Всеки истински посветен мъж или жена, трябва да бъде и съвестен работник.“ 2 Всеки посветен ученик е призован да се присъедини към Христос в похода Му за спасение на души.

Наръчникът завършва с най-важната инструкция - „великата задача“. Тя отново ни говори за спасяването на души: „Учете ги да пазят всичко, що съм Ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века.“ (Мат. 28:20) Исус толкова много държи за спасяването на души, че обеща да бъде с нас във всяка крачка по този път!

В Матей 25:21 е представено награждаването, чрез което Исус илюстрира какво ще се случи в Деня на страшния съд, когато всеки ще покаже какво има. Тогава той или ще се присъедини към радостта на Господаря си, или (като в стих 28), ще загуби това, което има и ще отиде в тъмнината. Всеки искрено посветен последовател е призован да работи за спасението на мнозина.

**Всеки искрено посветен
последовател е призован
да работи за спасението
на мнозина.**

1. Адвентен библийски коментар, том 5, стр. 509

2. Уроци за Христовата цел, стр. 343

Ерик Кашър мл., Блантир, Малави

Понеделник
29 Август

Работата - проклятие или благословение?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Бит. 1:27, 28; 2:15; 3:17-19; Мат. 25:14-30; Деян. 10:36-43; Еф. 4:28; 2 Сол. 3:6-12

Представете си следната картина: миньори в последните часове на работното време - грехите им са напоени с пот, мускулите им вече не издържат от болка, умовете им отдавна вече са насочени към удобния диван, пред телевизора в къщи. Друга картина: отрудени селяни берат череша под парещото слънце и лятната жега - единствената им движеща сила са парите, които очакват да получат в замяна на труда си. И накрая: млада студентка се лута сред десетките томове с литература, които трябва да разучи - главата я боли, мозъкът и копнее за почивка. Тази картина се повтаря, накъдето и да погледнете: изнервена детегледачка гундурка бебе, измъчвано от колики, с цел най-после да го приспи; подложен на силен стрес изпълнителен директор трябва да ръководи важно събрание на борда на директорите... Работа, работа и пак работа - дали това е благословение или проклятие?

От къде идва работата? (Бит. 1:27, 28; 2:15; 3:17-19)

Отговорът на този въпрос определя отношението ни към труда. Въпросът ни води директно към „Битие“ и историята на Сътворението. Там разбираме, че работата произлиза от Бог. Сам Той поставя началото, с труда, който полага: „И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почива от всичките дела, които беше създал.“ (Бит. 2:2). Чрез собствения си пример, Бог демонстрира достойнството и ползата от работата. Чрез Божието сътворение, човечеството може да оцени колко важно е една работа да

**Великият Господен
план е, ние да работим
достатъчно, за да се
грижим за себе си и да
подкрепяме бедните.**

бъде свършена „като хората“ - точно и прецизно. На всяка стъпка от Сътворението, Бог потвърждаваше, че делото Му е добро. Дори и днешната паднала планета, все още представлява живо доказателство, че Бог е създал Земята с голяма грижа и търпение. Учени и изследователи продължават да разкриват тайнствената точност на Божието Сътворение.

Раят - няма как - трябва да се поработи малко!

Повечето от нас биха искали да живеят райски - обикновено си представяме Рая като утопично място, в което никой нищо не върши, т.е. не се работи. А това не е така! Още от самото начало, Бог възложи на Адам и Ева задача: те трябваше да се грижат за градината, да ръководят и поддържат съвършенното Божие творение. Това отхвърля предположението, че трудът се появява като резултат от греха. Книгата Битие ни докладва, че след появата на греха, Бог е проклет земята, а не човека; следователно човешкият труд става по-тежък. Но чрез Своя Син, Исус Христос, Бог ни показва, че дори на тази паднала земя, трудът е нещо достойно и благородно.

Исус - Съвестният Работник (Деян. 10:36-43)

Във всички евангелия виждаме Исус да изминава големи разстояния, за да върши Божието дело. Исус поучаваше, лекуваше, проповядваше и дори прие ролята на

слуга по време на тайната вечеря. Той работи, докато изпълни мисията си. От Божиите деца се очаква същото себеотдаване на работата в неговото дело.

Бог улеснява човешкия труд (Мат. 25:14-30)

За да подпомогне работата ни, Бог е надарил всяко човешко същество с определени таланти, или необходимия потенциал за конкретната работа. Той обещава награда на всички, които се възползват изцяло от поверените им дарби. Историята за тримата слуги и техните различни таланти идеално илюстрира Неговите очаквания. Господ дава таланти на всеки според способностите му. Той не очаква да сме идеални в области, за които не ни е подготвил. Но е вярно и обратното - Той очаква от нас да се открояваме в това, за което ни е надарил.

От тази притча разбираме ползата от упоритата работа и безсмислието на бездействието.

Продуктивният работник умножава талантите си, те носят печалба. Тогава господарят му предоставя допълнителни възможности да увеличи талантите си. Но преди всичко - той преживява радостта от Божието присъствие. Точно обратно става с безполезна работник - той е прокуден от своя господар, губи и малкото, което има. Господарят му взема неизползвания талант и го дава на прилежните работници. Той е отхвърлен от Божието присъствие и оставен да живее изпълнения си със страдание живот. „Всеки от нас има работа за вършене за Господа. Въпреки че има различни нива на отговорност, никой не е напълно освободен от отговорност.“¹ Всеки слуга получава количество, съразмерно с възможностите си. Бог не иска от нас огромна печалба, а вярност в изпълнение на възложените от Него задачи.

Великия план на нашия Бог (Еф. 4:28; 2 Сол. 3:6-12; Исаия 65:21-23)

В посланието си към Ефесяните, апостол Павел призовава да уважаваме труда и да работим, за собственото ни добро и в грижа на тези, които имат по-нещастен живот. Нещо повече - той умолява вярващите да не общуват с мързеливи хора, които, както той каза, не заслужават да се хранят. Самият Павел дава много добър пример: „ниго даром ядохме хляб при някого, но с труд и усилие работихме нощем и денем, за да не сме в тежест на никого от вас.“ (2 Сол.3:8)

Великия Господен план е, ние да работим достатъчно, за да се грижим за себе си и да подкрепяме бедните. Божият идеал за нас не е да зависим от други за съществуването си. Трябва да следваме примера на нашия Господар и да бъдем пример за хората по Земята. Ако следвахме вярно Божия план за работата, щяхме успешно да преодолеем изкушенията, които ни дебнат в този зрешен свят - не би имало кражби, лъжи, измами, бездомници т.н. Работата, част от Божественото, остава вечна част и от човешкото естество, за наше добро. Ползата от труда е огромна - здравословен живот, финансова независимост, положителна самооценка, живот без дългове, изпълнен с благословения от Господаря на нашия труд.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Защо някои хора не обичат да работят? Как можем да помогнем на такива хора?

2. Християнско ли е от страна на АДРА и други благотворителни организации, да помагат на бедните? Нали всеки трябва да работи и да заслужи прехраната си?

3. Как християните трябва да реагират на проблемите на бездомните и децата, живеещи по улиците?

1. Агвенстен библиейски коментар, том 5, стр. 510.

Нищо не може да замени качеството

СВИДЕТЕЛСТВО

Мат. 25:14-30

Ние трябва да премаме сериозно и отговорно всяка задача, която животът ни предоставя. Като християни, ние сме призвани да изпълняваме качествено задълженията си, без значение колко светски ни се струват те. Никога не трябва да има „безсмислено“ или „малко“ задължение. Елн Уайт отбелязва: „Мнозина смятат живота си за безполезен; сякаш не правят нищо за напредъка на Божието царство. Но това е грешка... Не бива да се игнорират дори най-непретенциозните задължения.“¹

Следователно, Бог ще вземе под внимание всички наши усилия, всичко, което правим тук, на Земята. Ние трябва да представяме Бог във всичко, което правим.

В притчата за талантите (Мат. 25:14-30), Исус казва, че дори този, който получи само един талант, можеше да го използва за прослава на своя господар. Той можеше да подходи към работата си също толкова сериозно, колкото и останалите. И той

Християните трябва винаги да бъдат отличници.

можеше да участва в разпределението на наградата, заедно с останалите слуги, ако беше приел по-сериозно задължението си. Елн Уайт продължава: „Колкото и малък да е твоя талант, Бог е пригответ специално място, в което да го използваш. Този талант, използван мъдро, ще изпълни предназначението си.“² От тук следва, че всяко задължение, което ни бъде възложено в този живот, трябва да бъде изпълнено за Божия прослава. Ако наистина сме християни, които приемат Христос за свой пример в живота, ние трябва да подхождаме към работата си със същото гръзновение, което показва самия Исус.

Християните трябва винаги да бъдат отличници. „Ако работата ви изисква да копаете земята, или да се занимавате с търговия или нещо друго - преуспявайте в това, което вършите. Настройте умовете си към това, което вършите. Във всяка работа представяйте Господа. Правете така, както той би постъпил на ваше място.“³

КАК МИСЛИТЕ?

Как християните могат да отговорят на тези, които не харесват работата, която вършим?

1. Уроци върху Христовата цел, стр. 359.

2. Пак там, стр. 360.

3. Пак там, стр. 359, 360.

Да си работник и... да си цар

ИМА КАК

Мат. 28:19; 1 Кор.4:1; 1 Петр. 2:9

Обикновено свързваме царствеността с власт, богатство и разкош. Може би, понякога си въобразяваме как би изглеждал живота ни в царското семейство: ще живеем в огромно имение или замък, ще караме или ще ни возят в лимузини, ще имаме всичките пари, от които се нуждаем - един прекрасен живот! Но ние сме склонни да забравяме, че вече сме част от едно царско семейство! Бог е нашия Цар, Той ни нарича Свои деца: ние сме царе по рождение. Но тук виждаме и едно противоречие - същият Цар, който ни нарича „царско свещенство“, ни нарича и слуги! Как някой може да бъде едновременно цар и слуга?

1. Вакантно място: точно преди да напусне Земята и да се върне на Своя трон, Той заповяда: „Идете, прочее, научете всичките народи, и кръствайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух.“ (Мат. 28: 19) Това е призив за работа. Това е великата задача, за която всеки кръстен е призван.

2. Описание на работата: Исус очаква да свидетелстваме на всяко поколение, народ, племе и език. Наше задължение на тази Земя е, да бъдем двойници на Христос - да сме святи, какъвто е и нашият Баща. Ако искаме да служим, трябва да сме готови да станем слуги.

Не очаквайте пътят ни да бъде осеян с рози, само защото вършим Божията воля. Нека се стремим да вършим всичко за Божия прослава!

Наше задължение на тази Земя е, да бъдем двойници на Христос.

3. Квалификация: Христос не разказа притчата за талантите в Матей 25-та глава, просто, за да озадачи учениците. Тя е много тясно свързана с нашата най-голяма задача. Исус вече ни е въоръжил с необходимите инструменти за извършване на работата. Те трябва да се използват за печелене на души.

4. Заплата: Обикновено, когато работим ние очакваме възнаграждение под формата на заплатата. Работата, за която ни е определил Христос, предлага отлична награда - вечния живот!

5. Детайли за контакт: Исус обеща да бъде с нас през целия път и да задоволи всяка наша нужда. (Фил. 4:19) Той ни съветва да поддържаме постоянна връзка с Него, като непрестанно се молим. (1 Сол. 5:17)

Въпрос за размисъл: Живеем в свят, който е ориентиран към славата и богатството. В училище или на работа - ние ще преживеем трудностите, които съпровождат „ходенето в Христос“. Но това не бива да ни отклонява от мисията, която имаме да вършим, защото Христос ни е уверил, че Той ще ни даде необходимите сили да продължим. (2 Кор. 6:8-10) Нашата мисия е да печелим души - това е единственият смисъл на живота ни!

МОЯТА ГЛЕНА ТОЧКА

Исаия 65:23

Чаках нервно и нетърпеливо. Щях ли да се справят или не? Щях ли всичките ми усилия да се окажат напразни? Господи, къде беше наградата ми? Ето какви въпроси ми минаваха през главата. Защо нищо не се получаваше? Дългите часове на преговор сякаш никога не бяха достатъчни. Започнах да се чудя, какво още се иска от мен. В този момент, молитвата беше нещо безсмислено - или поне така ми подсъзнаваше изнервеното съзнание.

Момичетата седяха пред мен и изглеждаха някак странно нетърпеливи, развълнувани. За пореден път започвахме да повтаряме таблицата за умножение. Аз съм учител на бавноразвиващи се и като такъв, от мен се изисква да бъда търпелив и внимателен. Но повярвайте ми, колкото повече време минаваше, толкова повече забравях за това, което се изискваше от мен! Половин час ми се стори цяла вечност.

Наблюдавах как малките им умове се бореха, измъчваха, стори ми се, че виждам как зъчатите колелца в главите им започват да скърцат и заяждат, докато се опитваха да се ориентират в огромното количество информация и да намерят правилния отговор. Едно от тях ме погледна с онзи празен поглед, с който обикновено

**Картите се появяваха
една след друга, а с всяка
от тях, и верния отговор.**

гледат хората, които не разбират нищо, абсолютно нищо от това, което им говорим и съжаляват искрено за това. Момичето погледна останалите и тяхното недоумение още повече я обърка. А какво трябваше да направя аз?

Вечерта седнах пред компютъра и изпълнен с готовност, започнах да пиша таблиците. Принтерът зароботил усърдно и след малко на бял свят се появиха ярко оцветени листа с пълни обяснения на тези, „иначе толкова сложни“ таблици за умножение. Замислих се за момент - целият този труд - рязане, подреждане, оцветяване, ламиниране - не беше ли напразен? Струваше ли си изобщо? Тогава реших да се помоля. След няколко минути вече бях изпълнен с увереност. Следващия ден, донесох гордо цветните си карти. Очите на момичетата се разшириха от очудване, когато ги видяха.

Така започнахме. Картите се появяваха една след друга, а с всяка от тях, и верния отговор. Внимателно подобрите въпроси, даваха забележителен резултат. Това като че ли даваше крила на моите ученици, те се зареждаха положително. Накрая ме молеха да не свършваме часа. Времето беше отлетяло - часът бе свършил, а аз дори не си бях погледнал часовника! Тръгнах към учителската стая и имах чувството, че и аз мога да летя.

Как ли щях да се почувствам, ако те се бяха провалили в една толкова проста задача? Щях ли да се разочаровам - та нали толкова силно исках те да проумеят това, което се опитвам да им обясня?

Работата за Бога никога не може да бъде напразна, защото сам Той ни я е възложил. Когато работим и сме дълбоко посветени на Бога, ние копнеем да постигнем възможно най-добри резултати. Понякога можем да се провалим, друг път - да триумфираме. Но и в двата случая, ние се научаваме да градим по-нагоре. „Бъдете твърди, непоколебими и неизобливаемы всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е напразен.“ (1 Кор. 15:58).

Удовлетворението в нашата работна обстановка води и до огромно удовлетворение от връзката ни с Исус, защото ако сме доволни от това, което правим, трудът ни носи безценни дивиденди.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как да превърнем работата в нещо повече от земно задължение?
2. Как оправдаваме разделянето на труда между богатите и бедните? Защо работата на едни, изглежда по-приятна от работата на други?

Мислете за Вечността!

ИЗСЛЕДВАНЕ

Деян. 10:38

С ДВЕ ДУМИ

„Намерете си работа, която обичате и никога няма да ви се налага да работите!“. След грехопадението, за много хора трудът, работата, започват да предизвикват отрицателни емоции. Бог беше възложил на Адам и Ева важна работа - и това беше нещо положително, благословено. Работата има божествен произход и представлява прекрасен дар, който би могъл да помогне за духовното ни развитие. Когато се занимаваме с честен труд, ние подражаваме на Бога, Който постоянно работи (Йоан 5:17). Най-много си приличаме с Бог, когато се присъединим към Него в спасението на души. В това блажено усилие, човечеството използва дарбите, дадени от Господ, в инициатива, чиито плодове са за вечен живот.

А ЗАЩО НЕ?

- Направете списък на положителните и негативите последици от работата. Сравнете двете страни на списъка.
- Поканете на църква съсед или колега.
- Имало ли е песни, които са ви стимулирали да „печелите души“? Запишете си ги на касета или CD и си ги пускайте по-често, за да ви мотивират да участвате повече в Божията служба.
- Поставете си за задача да раздавате покани за Безплатния кореспондентен библейски курс в продължение на един месец. Записвайте резултатите всеки ден и обобщете броя им в края на месеца.
- Анализирайте няколко епизода от любимия си филм - обърнете внимание как е представена идеята за влиянието на работата в човешкия живот.
- Наблюдавайте мравуняк. Забележете колко работа вършат тези същества и научете нещо ново от тях. Прочетете Пр. 6:6, 30:25.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Вести към младите, стр. 214, 215; Основи на християнското образование, стр. 418.